

Bu asırda İslamî eserler içerisinde Risale-i Nurların en fazla okunan kitaplar olduğu bilinmektedir. Bu hususta kanaatlerinizi alabilir miyiz?

Bu bir arz-talep meselesidir. İnsanların büyük çoğunluğunun imana susadığı, inanç konusunda problemlerinin olduğu, şüphe ve tereddütler içinde bocaladığı bir asırda, bütün bu yaraları en güzel şekilde tedavi eden ve bütün bu ihtiyaçlara kemaliyle cevap veren bir eserin fazlaca okunması çok normaldir.

Öte yandan, dinsizliğin, ahlâksızlığın ve her türlü menfi cereyanın birer şahs-ı manevî halinde örgütlenerek, bütün insanlık âlemine hücum ettiği bu ahir zaman fitnesinde, insanların bu tehlikelere karşı korunmaları iki şarta bağlıdır:

Birisi, imanlarını tahkiki yapmak. Bunu Nur Külliyyatı'nın en güzel şekilde temin ettiği ortadadır.

Diğeri ise, cemaat halinde çalışmak, birbirinden kuvvet almak, o menfî cereyanlara karşı iman cephesinde bir şahs-ı manevî teşkil etmektir. Bu mana da Nur külliyyatı etrafında kemaliyle gerçekleşmiştir. Bu birliktelik, Nurların bir dava eseri olarak çokça okunmasını ayrıca netice vermiştir.

Önceki asırlarda yazılan eserlerden günümüzde de hala önemini koruyanlar ve insanların faydalandığı harikalar mevcuttur. Mevlana'nın Mesnevisi, İmam-ı Gazalinin İhya-i Ulumu bunların başında gelir. Şu var ki, bunların okuyucuları iman ve ibadet ehli kimselerdir. Bu eserlerle ilimlerini, feyizlerini ve ibadet hassasiyetlerini artırmaya çalışmaktadırlar. Bunun önemi tartışılmaz.

Ancak, asıl irşada muhtaç kesim bu eserleri okumamakta, bu büyük zatlara tanımamaktadır. Onun içindir ki Allah Resulünün (asv) müjde ve haber verdiği gibi her asırda bir müceddid gelir ve dini o asrın idrakine, içtimaî şartlarına, manevî hastalıklarına, problemlerine göre insanlara yeni bir metotla, taze bir kan verircesine anlatır. Her asrın hastaları farklı olduğu gibi ilaçlarının da farklı olması gayet tabiidir. Nur Külliyyatı, **“Kur'an-ı Hakimin bu asrın idrakine bir dersi”** olduğu içindir ki en çok okunmakta ve yayılmasına en fazla çalışılmaktadır.